

Ændringsforslag, jeg har stillet til Lovfor-
slagets § 4. Jeg maa dertil sige, at det i
høj Grad har forårsaget mig, at der er flet
en saadan Forandring i det høje Folketing,
at en Lov, som vi i Fjor vedtog baade ved
2den og 3dje Behandling, og hvis sidste
Paragraf var ordlydende med mit Æn-
dringsforslag, skulde alle nu være imod i
dette Punkt. Jeg skal dokumentere denne
min Udtalelse. Ærede Medlemmer vide jo,
at dette Lovforslag omhandler to Hoved-
punkter. Det ene angaar en 15—16 Baner,
som nu ville blive forøgede med ikke
saa saa, hvis disse Ændringsforslag ved-
tages, og det andet angaar de almindel-
lige Regler for alle de private Baner, der
i Fremtiden skulle bygges her i Landet.
S Fjor havde vi et Lovforslag, i hvis
§ 6 det hedder, at Ekspropriationen af
de til vedkommende Baneanlæg fornødne
Grunde og Ejendomme foretages i Henhold
til Reglerne i Lov af 10de Marts 1861.
Folketinget vedtog altsaa, at naar vi skulde
have en Lov for private Baner, saa skulde
Ekspropriationen ikke ske efter Reglerne i
Ærden af 5te Marts 1845, men efter Reglerne
i Loven af 10de Marts 1861, og det er den
naturligste Ting af Verden; thi man kunde
nok finde sig i, at Reglerne i Ærden af 1845
kom til at gælde for en enkelt privat Jærn-
bane, men skulle vi have almindelige Regler,
der skulle gælde for alle fremtidige Baner,
saa vil jeg spørge enhver, om det er rigtigt
at vedtage Regler, hvor efter de, der skulle
afgive Jord til disse Baner, behandles paa
en ganske urigtig Maade, og det naaget vi
allerede i Loven af 1861 have hensigtsmæssige
Regler om Ekspropriation, der ere højst
forskellige fra dem, der findes i Ærden af
1845. Da det er et Forhold, der angaar
saa store Værdier — ingen kan sige paa
Forhaand, hvor meget det er — og da det
har saa stor almen Betydning, skal jeg minde
det høje Ting om, at i Ærden af 5te Marts
1845 § 5 bestemmes følgende angaaende
Ekspropriation til Jærnbaneanlæg: „Naar
de forberedende Arbejder, saasom Linie-
stikning og dens Betegning paa Marken,
samt Opmaaling, Nivellation m. m., ere til-
endbragte, bliver den udførte Linie at under-
kaste en almindelig Bestigtigelse og Prøvelse
af en Kommission, hvilken, foruden Vor
Kommissarius som Formand, bliver at
sammenfætte af 4 kyndige Mænd, af hvilke
Vort Rentekammer udnævner 2 for samtlige
Amtet, gennem hvilke den tilladte Jærnbane
skal føres, og vedkommende Amtsråd 2 for
ethvert paagældende Amt“. Denne for hele
Amtet nedsatte Kommission skal tillige fungere
som Erstatningskommission. Altsaa efter

Ærden af 1845 skal der nedsettes en Kom-
mission bestaaende af 5 Mænd, af hvilke
Regeringen vælger 3 og Amtsrådet 2, hvor
imod de paagældende Lodssejere ikke have
nogen som helst Indflydelse paa, hvorledes
deres Jord bliver bedømt. Det er Ærden af
1855, og det er denne Kommissions Sammen-
sætning, som nu de ærede Forslagsstillere
komme og sige skal gælde for alle private
Baner, der herefter anlægges i Landet. Det
Forslag, jeg nu tillader mig at stille, og
der, som sagt, er i Overensstemmelse med
det, vi vedtog i Fjor, lyder i Loven af 10de
Marts 1861 saaledes: „Ekspropriationen
af de til Jærnbaneanlæg fornødne Grunde
og Ejendomme foretages i Henhold til
Forordn. af 5te Marts 1845, dog saaledes,
at for saa vidt de ikke alt ere paabegyndte i
Overensstemmelse med Loven af 4de Marts
1857, de i fornævnte Forordnings 10de
Paragraf omtalte Takations-Kommissioner
blive at sammensætte af 5 Medlemmer, af
hvilke det ene, der som Formand udtræder
i samtlige Kommissioner (i Stede for den i
fornævnte Paragraf ommeldte Nyaad) ud-
vælges af Indenrigsministeriet, 2 (foruden
en Suppleant) af vedkommende Amtsråd
eller Købstad-Kommunalbestyrelse, og de 2
(foruden en Suppleant) under Ledelse af
den kongelige Kommissarius, med abso-
lut Stemmeflerhed af de paagældende
Ejere i hvert Amt eller Købstad“. — Der
er altsaa den store Forskel aa Kommis-
sionen af 1861, at der ha Lodssejerne,
hvis deres Antal er flere end 5, Lov til at
vælge under den kongelige ormand to til
at tiltræde Kommissionen, Forvejen har
Amtsrådet valgt to, det øvre, og Staten
en, som er Formand. Nu hilsede jeg, som
sagt, ved 1ste Behandling til mine ærede
Standsfæller, der ville være Sandhøpitolitlere
— det er den Jæne, de lle kæmpe under,
at de ville gennemføre noget til Gavn,
navnlig først og fremst for den danske
Landmand — om det en ubillig Fordring,
at vi ved en saadan mindelig Lov, der
skal gælde for mangfoldige Jærnbaner, saa
en Kommission, hvor paagældende Lods-
ejere dog ogsaa have Bæred; de ere under
alle Omstændigheder født Mindretal i
disse Kommissioner; de have dog Mænd
der, som ere i Sta til at paatale deres
Tarev. Dette anses det høje Ting i alt
Fald i Fjor for ære den naturligste og
selvfølgeligste Ting af Verden, og nu kan
den ærede Ordfør komme og sige, at nu
ere alle Forslagsærne imod, at det bliver
ordnet paa den Maade. Ja, sige maatte
saa enkelte Medlemmer: alt det kan nu være
godt nok; vi for Resten enige med dig